



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 383/2021-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a zo sudcov Ladislava Duditřa (sudca spravodajca) a Miroslava Duriřa v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Jakubom Malým, advokátom, Cukrová 14, Bratislava, proti opatreniu Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. k. PPZ-HCP-BA6-6-047/2021-AV z 5. marca 2021 v spojení s opatrením Národnej kriminálnej agentúry č. k. PPZ-NKA-PTC-2021/8-001-V z 19. januára 2021 a proti postupu Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. mája 2021 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ústavy a taktiež práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a to opatreniami orgánov verejnej moci označenými v záhlaví tohto uznesenia. Po vyslovení porušenia označených základných práv, resp. práv sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd napadnuté opatrenia zruřil, vec vrátil dotknutým orgánom verejnej moci na ďalšie konanie, pričom zároveň navrhuje vysloviť zákaz pokračovania v porušovaní svojich základných práv a slobôd aj vo vzťahu k Riaditeľstvu hraničnej a cudzineckej polície Bratislava (ďalej len „riaditeľstvo“). Napokon sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti, ako aj jej príloh vyplýva nasledujúci skutkový stav veci:

Riaditeľstvo doručilo sťažovateľovi 10. apríla 2019 rozhodnutie č. k. PPZ-HCP-BA2-2019/003015-013 z 26. marca 2019, ktorým potvrdilo prvostupňové rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava (ďalej len „oddelenie cudzineckej polície“) č. k. PPZ-HCP-BA6-126-009/2018 z 25. apríla 2018, ktorým bol sťažovateľ administratívne vyhostený zo Slovenskej

republiky do Egyptskej arabskej republiky a zároveň mu bol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky, ako aj iných členských štátov Európskej únie na dobu 10 rokov (ďalej len „rozhodnutie o vyhostení“). Rozhodnutie o vyhostení bolo odôvodnené primárne tým, že podľa vedomostí oddelenia cudzineckej polície sťažovateľ predstavoval vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, čo považovalo za preukázané najmä z úradného záznamu z oboznámenia sa s utajovanou písomnosťou so stupňom utajenia „VÝHRADNÉ“, ktorej pôvodcom bola národná protiteroristická jednotka Národnej kriminálnej agentúry. Pre úplnosť je potrebné dodať, že rozhodnutie o vyhostení, ako ani rozhodnutie, ktorým riaditeľstvo zamietlo odvolanie sťažovateľa proti rozhodnutiu o vyhostení, nie sú predmetom sťažovateľom vymedzeného prieskumu ústavným súdom v tomto konaní.

3. Rozhodnutie riaditeľstva uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia bolo predmetom prieskumu v správnom súdnictve, pričom Krajský súd v Bratislave o podanej správnej žalobe rozhodol tak, že ju uznesením č. k. 7 Sa 41/2019 z 30. júla 2019 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) zamietol ako podanú oneskorene. Uznesenie krajského súdu takisto nie je predmetom sťažovateľom vymedzeného prieskumu ústavným súdom v tomto konaní.

4. Následne podal právny zástupca sťažovateľa 30. októbra 2020 žiadosť o nahliadnutie do spisu vedeného v správnom konaní, v rámci ktorého oddelenie cudzineckej polície už skôr vydalo právoplatné rozhodnutie o administratívnom vyhostení sťažovateľa. Súčasťou predmetnej žiadosti bola aj osobitná žiadosť o sprístupnenie časti spisového materiálu označenej ako „UTAJOVANÁ SKUTOČNOSŤ“. Oddelenie cudzineckej polície právnemu zástupcovi sťažovateľa 12. novembra 2020 oznámilo, že k nahliadnutiu je možné predložiť iba časť spisového materiálu bez utajovanej skutočnosti, pričom v ďalšom bol sťažovateľ odkázaný na postup v intenciách zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“). Na základe uvedeného podal právny zástupca sťažovateľa 25. novembra 2020 Národnej kriminálnej agentúre žiadosť o oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou podľa § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností, pričom vzhľadom na prvotné nevybavenie žiadosti formuloval právny zástupca sťažovateľa 28. januára 2021 Národnej kriminálnej agentúre opakovanú žiadosť.

5. Dňa 15. marca 2021 bola právnemu zástupcovi sťažovateľa doručená odpoveď (opatrenie) oddelenia cudzineckej polície č. k. PPZ-HCP-BA6-6-047/2021-AV z 5. marca 2021 (ďalej len „napadnuté opatrenie č. 1“), ktorým mu bolo oznámené, že Národná kriminálna agentúra opatrením č. k. PPZ-NKA-PTC-2021/8-001-V z 19. januára 2021 (ďalej len „napadnuté opatrenie č. 2“) ako vedúca organizačná zložka Prezídia Policajného zboru podľa § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností neudelila súhlas na jednorazové oboznámenie sa s predmetnou utajovanou skutočnosťou prostredníctvom právneho zástupcu sťažovateľa. Na týchto miestach je potrebné zdôrazniť, že napadnuté opatrenie č. 2 bolo zo strany Národnej kriminálnej agentúry adresované výlučne riaditeľstvu, pričom sťažovateľ sa o jeho obsahu mohol dozvedieť až z napadnutého opatrenia č. 1, ktoré bolo jeho právnemu zástupcovi doručené až 15. marca 2021.

## II. Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že napadnutým opatrením č. 1 a napadnutým opatrením č. 2 došlo k porušeniu ním označených základných práv a slobôd, resp. ľudských práv a základných slobôd, a to z týchto dôvodov:

a) Sťažovateľovi do dnešného dňa nie sú známe žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré bol v roku 2018 právoplatne administratívne vyhostený, teda, z akých dôvodov ho oddelenie cudzineckej polície, ako aj riaditeľstvo považovalo za hrozbu pre bezpečnosť, resp. záujmy Slovenskej republiky alebo ktoréhokoľvek iného členského štátu Európskej únie.

b) Napadnutým opatrením č. 1, ako aj napadnutým opatrením č. 2 mu bolo ako účastníkovi skoršieho správneho konania o administratívnom vyhostení opätovne upreté právo oboznámiť sa so skutočnosťami, ktoré sa mu kladú za vinu, resp. pre ktoré mu boli uložené už uvedené závažné sankcie, čím je fakticky naďalej znemožňovaná jeho právna obrana v akomkoľvek rozsahu.

c) Sťažovateľ poukazuje na konkrétne časti odôvodnenia nálezov ústavného súdu č. k. PL. ÚS 8/2016 z 12. decembra 2018 (ďalej len „skorší nález ústavného súdu“), ktorým ústavný súd v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy vyslovil nesúlad príslušných ustanovení zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a taktiež zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s ústavou, ako aj Chartou základných práv Európskej únie.

d) Oddelenie cudzineckej polície a Národná kriminálna agentúra postupujú v rozpore so skorším nálezom ústavného súdu vydaným v konaní o súlade právnych predpisov, ktorý navyše absolútne ignorujú.

e) Uplatnenú výšku primeraného finančného zadost'učinenia sťažovateľ odôvodňuje najmä finančnými a sociálnymi následkami, ktoré mu jeho administratívnym vyhostením boli spôsobené, pričom osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že územie Slovenskej republiky musel opustiť bez možnosti zobrať si akýchkoľvek osobných vecí, pričom na území Slovenskej republiky vlastnil osobné motorové vozidlo značky BMW a taktiež užíval byt s kompletne zariadenou domácnosťou.

7. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súčasťou argumentácie sťažovateľa sú aj námietky smerujúce proti rozhodnutiam, ktoré nie sú predmetom sťažovateľom vymedzeného prieskumu ústavným súdom v tomto konaní.

## III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti identifikoval napadnuté opatrenie č. 1 spolu s napadnutým opatrením č. 2 ako vzájomne podmienené a kauzálne súvisiace. Opatrenie Národnej kriminálnej agentúry (napadnuté opatrenie č. 2), ktorá ako vedúca organizačná zložka Prezídia Policajného zboru podľa § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností neudelila súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou, predstavuje primárne opatrenie, ktorým z hľadiska prezentovaného právneho stavu *de lege lata* potenciálne mohlo dôjsť k zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľa v nadväznosti na ním uplatnené sťažnostné námietky.

9. Toto opatrenie bolo vydané 19. januára 2021, ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť vo vzťahu k nemu ako podanú včas, keďže lehota na podanie ústavnej sťažnosti sa podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) počíta až od času, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení dozvedieť. Z príloh k ústavnej sťažnosti je pritom zrejmé, že sťažovateľ sa o neudelení súhlasu s jednorazovým oboznámením sa s utajovanou skutočnosťou mohol dozvedieť až z časovo neskoršieho napadnutého opatrenia č. 1, teda od oddelenia cudzineckej polície ako príslušného správneho orgánu (bod 5 odôvodnenia).

10. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti ústavný súd identifikoval, že napadnuté opatrenie č. 1, ako aj napadnuté opatrenie č. 2 vo svojej spojitosti predstavujú tzv. iný zásah orgánu verejnej správy predpokladaný § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „SSP“). Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ mal pred podaním ústavnej sťažnosti k dispozícii účinné právne prostriedky (predovšetkým žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej moci podľa § 252 a nasl. SSP), ktorými mohol napadnúť postup oddelenia cudzineckej polície a jeho výsledok v podobe písomnej odpovede obsahujúcej informáciu Národnej kriminálnej agentúry o neudelení súhlasu s jednorazovým oboznámením sa s utajovanou skutočnosťou. Z ústavnej sťažnosti pritom nevyplýva, že by sťažovateľ proti napadnutým opatreniam využil právne prostriedky správneho súdnictva upravené Správnym súdnym poriadkom.

11. Právomoc ústavného súdu je subsidiárna vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov a iných orgánov poskytujúcich ochranu pred porušovaním práv. Vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré zákon poskytuje na účinnú ochranu základných práv a slobôd a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, je zároveň jednou z podmienok prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda aj podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom [§ 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde]. V prípade jej nesplnenia platí, že ústavná sťažnosť je neprípustná. Výnimkou z tohto pravidla je situácia, keď sťažovateľ preukáže, že právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, nevyčerpal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôkazné bremeno pri preukazovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa spočíva na sťažovateľovi.

12. Keďže opatrenia oddelenia cudzineckej polície (napadnuté opatrenie č. 1) a Národnej kriminálnej agentúry (napadnuté opatrenie č. 2) neboli napadnuté sťažovateľovi dostupnými právnymi prostriedkami ochrany správneho súdnictva, pričom sťažovateľ neuviedol žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa ospravedlňujúci takýto jeho postup, rozhodol ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí ústavnej sťažnosti v tejto časti pre neprípustnosť.

13. Ústavný súd ďalej uvádza, že je podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia (petit), v ktorom sťažovateľ špecifikuje označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, a taktiež akého rozhodnutia sa vo vzťahu ku konkrétnemu porušovateľovi domáha (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzuje rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Rozsah prieskumu ústavného súdu je tak v zásade vymedzený nielen označením potenciálneho porušovateľa, ale tiež

definovaním namietaného právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a napokon vymedzením základných práv a slobôd, ktoré ním mali byť porušené.

14. Sťažovateľ v záhlaví ústavnej sťažnosti označil za porušovateľa svojich základných práv aj riaditeľstvo, pričom z ním vymedzeného petitu ústavnej sťažnosti (ktorý inak ústavný súd považuje za zmätočne formulovaný) vôbec nevyplýva, že by sa domáhal vyslovenia porušenia označených základných práv, resp. práv prostredníctvom právoplatného rozhodnutia, opatrenia, resp. iného ústavnoprávnej ochrany spôsobilého zásahu riaditeľstva. V načrtnutom smere bolo preto bez akejkoľvek kauzálnej súvislosti, že sťažovateľ sa v petite ústavnej sťažnosti domáhal vyslovenia zákazu pokračovania v porušovaní svojich práv aj vo vzťahu k riaditeľstvu. Ústavný súd pritom môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáhal v petite svojej ústavnej sťažnosti a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). To platí o to viac, keď je sťažovateľ kvalifikovane právne zastúpený advokátom ako v tomto konkrétnom prípade (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011). Z konštantnej judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že text uvedený mimo petitu sa pokladá iba za súčasť odôvodnenia ústavnej sťažnosti, ktorou však jej petit nie je možné doplniť (I. ÚS 316/09, I. ÚS 8/2011, II. ÚS 103/08, II. ÚS 154/09, III. ÚS 235/05, IV. ÚS 174/2011). Z procesných dôvodov preto neprichádzal do úvahy iný postup, ako odmietnuť ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti riaditeľstvu pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde.

15. Vzhľadom na to, že ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa už stratilo opodstatnenie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 17. augusta 2021**

**Libor DUEA**  
**predseda senátu**